

- (iii) доставчикът на питейна вода фактурира разходите, доколкото с активно и съзнателно действие потребителят действително е черпил питейна вода, като прилаганите тарифи са разходоориентирани, прозрачни и недискриминационни, което се контролира от публичните органи?
- 2) Допускат ли член 9 от Директивата за договорите от разстояние и член 27 от Директивата за правата на потребителите във връзка с член 5, параграф 5 от Директивата за нелоялните търговски практики и точка 29 от приложение I към последната директива да се приеме, че между доставчика на питейна вода и потребителя е сключен договор за доставка на питейна вода, когато (i) потребителят знае — както и нидерландският среден потребител — че доставката на питейна вода е свързана с разходи, (ii) при все това потребителят системно ползва питейна вода за дълъг период, (iii) потребителят продължава да ползва вода и след като е получил от доставчика на питейна вода приветствено писмо за добре дошъл, сметки и покани за доброволно изпълнение и (iv) след постановяване на съдебно разрешение за прекратяване на връзката на жилището с мрежата за доставка на питейна вода потребителят заявява, че все пак иска договор с доставчика на питейна вода?

- (¹) Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 1997 година относно защитата на потребителя по отношение на договорите от разстояние (ОВ L 144, 1997 г., стр. 19; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 4, стр. 160).
- (²) Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета текст от значение за ЕИП (ОВ L 304, 2011 г., стр. 64).
- (³) Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) Текст от значение за ЕИП. (ОВ L 149, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 17 декември 2019 г. — Van Ameyde España S.A./GES Seguros y Reaseguros S.A.

(Дело C-923/19)

(2020/C 103/17)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Van Ameyde España S.A.

Ответник: GES Seguros y Reaseguros S.A.

Преюдициален въпрос

Допуска ли член 3, последна алинея от Директива 2009/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (¹) от 16 септември 2009 година относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за контрол върху задължението за сключване на такава застраховка, във връзка с член 1 от същата директива, тълкуване на национална правна уредба (член 5, алинея 2 от Ley sobre responsabilidad civil y seguro en la circulación de vehículos a motor) (Закон за гражданската отговорност и застраховането при използването на моторни превозни средства), според което, в случаи като тези в главното производство, щетите, причинени на полуремаркетото, са изключени от покритието на задължителната застраховка на камиона влекач или на тракторната глава, тъй като полуремаркетото се приравнява на превозани вещи в камиона-влекач или в тракторната глава, или дори се приема, че за целите на имуществените вреди полуремаркетото образува едно-единствено превозно средство с камиона влекач или с тракторната глава?

(¹) ОВ L 263, 2009 г., стр. 11.